

1892-10-06

AFSENDER

Otto Mourier

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Afsendersted:

Vallø

Arkivplacering:

Mappe 30 nr. 9

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Len har haft det, dog er en
bearbejdet og langvarig Sygdom,
bearbejdet gjennem al den Forsigt,
hvil, som har udvirket, for ikke
at udbrede Smitte.

Alle Pæne Læger ville min
Kone og jeg os dog lide og tage
til Hjem for at komme til Altes
Vartou. Og senere ville vi
ikke engang see at være ud til
Fotvejs.

Har De vant i Sverige hele
Sommere? Hvorhen lever den
Hustru og Børnene? Kan der ikke
være Tale om at see dem ^(i Huset) ^{eller i det}
hverdags engang i Efteraars (det
er ikke pro forma, j. spjoger).

Jub. Paulsen have vi set i det
Sommere, til Skarb. f. b. kan
Alle er ham fra Lægehandl. fra
Frankrig og med Grevinden.
Hilse til den Verne-Læse og
Læge.

Vallø d. 6te Oktbr 92.

Kjære Hr Skovgaard,
Idag for et Aar siden kom
De herud for at male Ebber,
siger min Dagbog. Underligt
at tænke paa alt det Gode, det
Aar har bragt. Tak for alt
det Arbeid, som vi skylder
Dem.

Og saa Tak for det kjærlige
Brev, vi fik fra Dem igaar. Vi
have ligget i et underligt Rode,
vi, ikke mindst hvad Plante an-
gaaer. Valløskolen tænke vi ikke
ikke tænke paa, det var samme
gik andet. Alen Læse Brev satte
Lysten avort op; tank, at være
der sammen med Dem. Alen
saa idag kom der et Brev fra
Kjøbenhavn, som ubarmhjertigt

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 20 Nr. 98

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

slog Planen ihjel; og saa vilde vi ikke konge med Pabst; men tro, at det er bedst saaledes; vi have saa meget meget kun det at glædes os.

Brevet var fra F. de H. Hanschke og meddelte, at han tilbøjede sig til at komme (Renseturen) og Claude, som vi havde indkomne bestemt at komme — intog de Dage, der er Møde paa Vallekilde.

Jeg har ellers ligget stærkt paa Tour til at skrive den til; jeg trovnte det. F. de H. Hanschke bidrager ikke til at fremme den for vore Tanker. Nu, hvor den glæder mig, den Artikel, hvor han skriver, ja, saa man kunde fristes til at misunde ham den Evne til at ramme de mest betydningsfulde Udtryk for det, man intager og have følt. Skæbningsmætte han gjems have udslettet sig havde været, paa Stoielen ender alt det Anden; Skæbnen gjorde mig ligesom lidt mere, og det betænkes jo ikke.

Hvis de kommer til Vallekilde, saa de hilse Friis venligt og sig, at det var ikke Lygt, det skottede fra. Derimod saa jeg roer se at komme til Friis. Når det ender ikke er blevet til noget, ligesom det er, at Ekke her har og ender har Skæbningsfølelse, som i den vilde en Gnat han end Gud den